Mut zur Erziehung

جرات به سوی تربیت

Deutsch – Persisch/Farsi

Der Text dieser Broschüre wurde von KOMPASS erstellt,
dem Kooperationsnetzwerk von Kindertagesstätten,
Schulen und sozialen Diensten in Seligenstadt

© Förderverein »Kompass« Seligenstadt e.V.
www.lion-seligenstadt.de
Übersetzung: Zahra Hashemi-Tariq und Said Kazem Hossieni
Redaktionsteam: C. Bicherl-Kuhn, H. Fabian, B. Hirsch, G. Meuer,
F. W. Müller, W. Stasch, P. Weiser-Deiss, S. Wollenweber, S. Zervas
Grafik und Illustrationen: Buero86.de
Druck:

بخشنامه برای مدارس، کودکستان‌ها و فامیل ها

مطالب این بخشنامه از طرف شرکت کمپاس برای کودکستانها، مدارس خدمات در...تهیه شده است.

مقدمه

زندگی دسته جمعی باعث خوشحالی اطفال در یک جمع میگردد.
به محض اینکه سلیقه ها احتیاجات مختلف پیدا شود، میتواند
اختلافات را بوجود آورد.هر مقدار اطفال و جوانان بهتر
بیاموزند که چگونه بااختلافات کنار بیایند و یا آن را حل کنند
به همان اندازه خطردرگیری فیزیکی کمتر بوجود میاید.

این بخشنامه و مطالب این معلمین، مربیان ا و والدین طریقه ای
را نشان می‌دهد که زندگی دسته جمعی را راحت تر میسازد .

در یک جامعه ای دموکراسی قانون درک ارزشهای اصلی زندگی
دسته جمعی بهتر و نتیجه بهتری میباشد.همیشه درجامعه
دموکراسی آزادی یک شخص به آزادی شخص دیگری ختم
میشود.درهر حال به خاطر مربی راه دیگری ندارد،
مگراینکه خود را با ارزشهای اصلی و قانونهای اساسی
زندگی دسته جمعی آشنا ساخته دراین مسیر فعال گردد.اگر
این در یک جامعه‌ای دسته جمعی وجود داشته باشد، ارزشها
و قوانین اجتماعی مانند تار سرخی از بین تمام موفقیتهای
زندگی عبور کرده و نظم لازم و امنیت به وجود میآید .

Ein Leitfaden für Kindertagesstätten, Schulen und Familien

VORWORT

Ein Zusammenleben in der Gemeinschaft macht Kindern Spaß. Sobald sich jedoch unterschiedliche Interessen und Bedürfnisse gegenüberstehen, können Reibungspunkte und Konflikte entstehen. Je besser Kinder und Jugendliche gelernt haben, Konflikte konstruktiv auszutragen und zu lösen, desto weniger besteht die Gefahr, dass sie körperliche Gewalt einsetzen.
Die Broschüre zeigt Eltern, ErzieherInnen und LehrerInnen Wege auf, soziales Zusammenleben zu erleichtern. Sie beinhaltet die Verständigung auf Grundwerte, daraus resultierende grundsätzliche Regeln des Zusammenlebens sowie Konsequenzen in der Erziehung.

Die Freiheit des einen endet in einer demokratischen Gesellschaft immer an der Freiheit des anderen.

Bei aller Vielfalt bleibt deshalb den Menschen, die erziehen, nichts anderes übrig, als sich auf Grundwerte und Grundregeln des Zusammenlebens zu verständigen und sich aktiv dafür einzusetzen. Wenn dies in einem Gemeinwesen gelingt, ziehen sich Werte und soziale Regeln wie ein roter Faden durch alle Stationen im Leben der Kinder und geben die nötige Orientierung und Sicherheit.

ارزشهای اصلی

چگونه اختلاف به وجود میآید ؟چه شرایطی برای حل مشکلات موثرند؟ارتباط آموزش جامعه برای نظم ارزشهای شفاف ارزشهای قانون اساسی آلمان فدرال الزامی است.

موثر بودن تربیت یعنی که همه مربیان کرامتهای اطفال و جوانان را حفظ نمایند.یعنی اینکه مثلا بزرگترها نه خودشان به طفل توهین کنند و نه اطفال را فرصت دهند که با فحش به یکدیگر توهین نمایند.همچنین بر عکس اجازه ندهند اطفال به خود ایشان توهین کنند و یا بی احترامی نمایند.البته اینها همه در گفتار آسانتر است تا عمل.

۱ کرامت انسان قابل لمس نیست.

Grundwerte

Wie kann Konfliktmanagement gelingen?
Welche Bedingungen sind für gute Konfliktlösungen hilfreich?
Zum sozialen Lernen gehört eine klare Werteorientierung. Wesentlich sind für uns die Werte des Grundgesetzes der Bundesrepublik Deutschland.

Auf die Erziehung bezogen bedeutet dies, dass alle, die erziehen, die Würde von Kindern und Jugendlichen schützen müssen. Konkret heißt dies beispielsweise, dass ein Erwachsener weder ein Kind beleidigen, noch zulassen darf, dass Kinder untereinander sich beleidigen und sich beschimpfen.
Umgekehrt dürfen Erwachsene auch nicht zulassen, dass Kinder sie respektlos behandeln.
Dies alles ist sicher leichter gesagt als getan.
Das Problem der praktischen Umsetzung ändert aber nichts an der Geltung dieser Sätze.

1. Die Würde des Menschen ist unantastbar

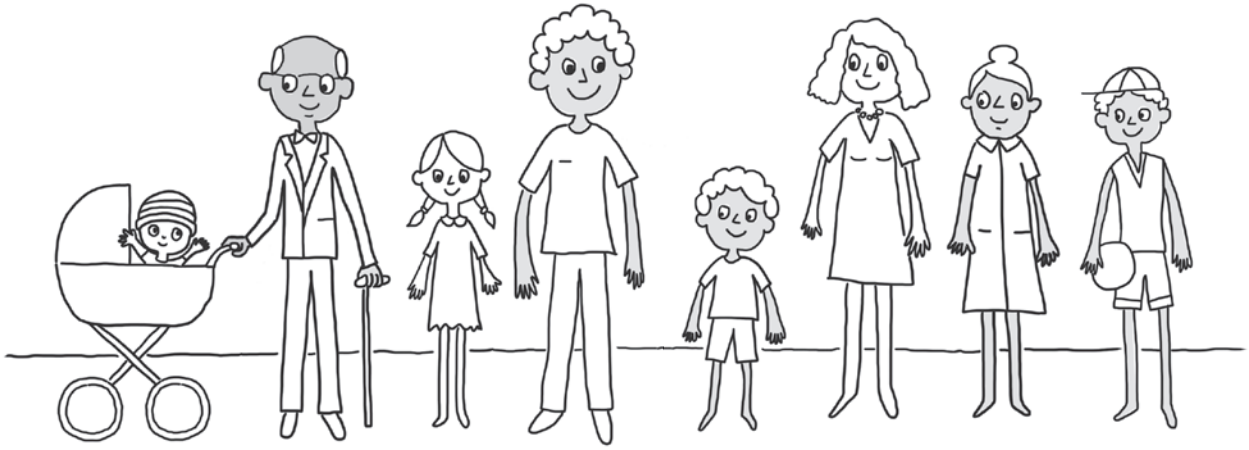

واقعا ارزش اصلی موثر بودن مهم است و به این جهت حتی برای مربیها کار مشکلی است. در فامیلها و کودکستانها، مدارس وقعیت هایی پیدا میشود که برایشان ضروریست تا بین علاقه‌های یک شخص با دیگران منصفانه مقایسه نمایند.اکثر اختلافات روزانه موقعیتی را برای بزرگان فراهم میسازد تا به اطفال اجازه و فرصت کسب تجارب را بدهند چون مجموعه ایجاب میکند ابطه "بده" و"بستان"به وجود آید.هرگاه یک طرف به حقوق دیگران تجاوز کند"برنده" و "بازنده" پیدا میشوند.و بدین طریق باعث بروز انواع و اشکال

۲ هر شخصی برای معرفی شخصیت خود حق آزادی دارد به شرط آنکه آزادی دیگران را خدشه دار نکند:

2. Jeder hat ein Recht auf freie Entfaltung seiner Persönlichkeit, soweit er nicht die Rechte anderer verletzt.

Bezogen auf die Erziehung ist dieser Grundwert besonders wichtig und er stellt jeden, und damit auch Erziehende, vor eine schwierige Aufgabe.
In Familien, Kindertagesstätten und Schulen gibt es häufig Situationen, in denen es erforderlich ist, einen fairen Ausgleich zwischen den Interessen des Einen und denen des Anderen herbeizuführen. Die Vielzahl der alltäglichen Konflikte bietet Erwachsenen die Möglichkeit, Kindern erlebbar werden zu lassen, dass Gemeinschaft »ein Geben und Nehmen« ist und Rücksichtnahme verlangt. Setzt sich eine Seite auf Kosten der anderen durch, entstehen »Sieger« und »Verlierer«. Damit wird ein Potential für gewaltsame Formen der Konfliktaustragung geschaffen.

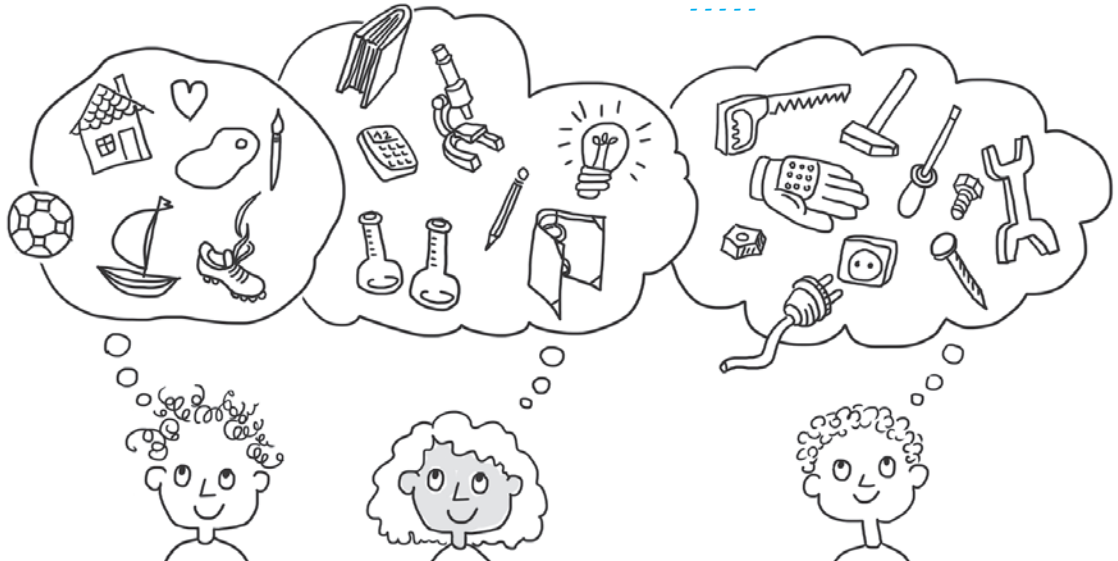

۳ محافظت از سلامتی جسم

در تربیت این بدان معناست که کتک زدن راه درستی برای تربیت کردن نیست.به همین طریق کتک زدن یا لگد زدن،ناخون کشیدن،طریق خوبی برای حل اختلافات در بین اطفال نمیباشند.در نتیجه این بدان معناست که برای اطفال فهمانده شود تا اختلافات خودرا از راه دوستانه حل نمایند.
تضمین سلامت جسمی هم بدین معناست که بزرگان در صورت مشاهده بر خورد خشونت آمیز،مداخله کنند.

- - - - -

۴ حفظ مالکیت شخصی

ابتدا باید اطفال بیاموزند که چه چیزی از"من" و چه چیزی از"تو" میباشد. هر گاه میخواهد با اسباب بازی دیگرای بازی کنند که به او تعلق ندارد یاد گیرد، در خواست اجازه نماید.
در صورتیکه کلمه "نه" را در دریافت میکند به این جواب "نه" احترام بگذارد باوجود اینکه برایش ناگوار باشد. البته باید اطفال تقسیم کردن بین هم همکاری کنند،البته زمانی که اطفال اطمینان پیدا کنند که میتوانند "نه" بگویند و حق مالکیت شان مورد احترام قرار میگیرد.

- - - - -

۵ برای حفاظت از محیط زیست

ارتباط محترمانه با طبیعت و محیط زیست کودکان در کودکستان ها و مدارس باید به عنوان یک کار مشترک , که چگونه در زندگی به طبیعت و محیط زیست احترام بگذارند.

3. Schutz der körperlichen Unversehrtheit

Dies heißt auf die Erziehung bezogen, dass Schläge kein legitimes Erziehungsmittel sein können. Genauso wenig sind Schlagen, Treten, Beißen, Kratzen adäquate Mittel der Konfliktaustragung der Kinder untereinander. In der Konsequenz bedeutet dies, dass es notwendig ist, Kindern beizubringen, ihre Konflikte mit friedlichen Mitteln konstruktiv zu lösen. Den Schutz der körperlichen Unversehrtheit zu gewährleisten, heißt auch, dass Erwachsene sich einmischen müssen, wenn sie gewalttätige Auseinandersetzungen beobachten.

- - - - -

4. Schutz des Eigentums

Kinder müssen zunächst einmal lernen, was »Mein« und »Dein« ist. Möchten sie mit dem Spielzeug spielen, das einem anderen Kind gehört, so sollten sie lernen zu fragen. Hören sie dann ein »Nein«, so gilt es dieses »Nein« zu respektieren, auch wenn es schwer fällt. Selbstverständlich sollen Kinder lernen zu teilen. Dies ist allerdings nur möglich, wenn Kinder sicher wissen, dass sie auch »Nein« sagen dürfen und dass ihr Anspruch auf Eigentum respektiert wird.

- - - - -

5. Schutz der Umwelt

Einen respektvollen Umgang mit der Natur und der Umwelt erleben wir in Familien, Kindertagesstätten und Schulen als gemeinsame Aufgabe. Kinder lernen, was sie tun können, ihre Umwelt zu erhalten.

محافظت از محیط زیست

اطفال باید بدانند طوری رفتار کنند تا بتوانند از محیط زیست خویش نگهداری کنند.

قواعداساسی زندگی اجتماعی که خود را با ارزش های اصلی ذکر شده مطاقبت بدهند:
یک زندگی دسته جمعی بدون قوانین بدست نمی اید وگرنه حقوق قوی تر ها بیشتر میشود.
این برای فامیل ها،کودکستان ها،مدارس و تا اندازه ای به جامعه ی ما ارتباط دارد.

۱. ازادی من جایی خاتمه پیدا می‌کنندکه به ازادی دیگران صدمه .زنم.

۲. به این توجه کنم چه با گفتار چه با عمل اذیت نکن .

۳. با دیگران رفتار محترمانه داشته باشم.

۴. زمانی که به من ضرورت باشد کمک کنن.

۵. همان طوری که از مالکین خود مواظبت می‌کنم.

۶. من با دیگران صادق باشم.

۷. من به کلتور وادیان بیگانه احترام میگذارم.

۸. مواظب طبیعت بوده و قوانین محیط زیست را مراعات مینمایم.

زیر این قوانین،مادر،پدر،گروه گیتا و همکاران مدرسه قرار دارند!همه!!!

Grundsätzliche Regeln des Zusammenlebens,

die sich aus den zuvor genannten Grundwerten ableiten.

Eine Gemeinschaft kommt nicht ohne soziale Regeln aus, sonst macht sich das Recht des Stärkeren breit. Dies gilt für Familien, Kindertagesstätten, Schulen und für unsere Gesellschaft gleichermaßen.

1. Meine Freiheit hört dort auf, wo ich die Freiheit des anderen verletze.
2. Ich achte darauf, den anderen nicht zu verletzen, weder mit dem, was ich sage, noch mit dem, was ich tue.
3. Ich bin höflich zu den anderen.
4. Ich helfe, wenn ich gebraucht werde, und hole Hilfe, wenn ich es allein nicht schaffe.
5. Ich behandle mein Eigentum sorgfältig und achte auf das der anderen.
6. Ich bin ehrlich zu den anderen.
7. Ich achte fremde Kulturen und Religionen.
8. Ich nehme Rücksicht auf die Natur und verhalte mich umweltgerecht.

Hinter diesen Regeln stehen Mama, Papa, das Kitateam und das Kollegium der Schule! Alle!

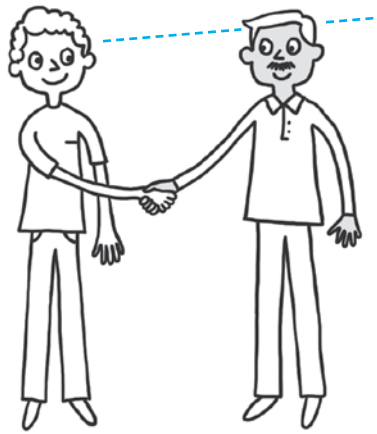

درک قوانین

قوانین فقط مورد اجرا قرارمیگیردند،درک وجدی گرفته شدند.این قوانین باید واضح تشریح شده مطابق رشد و قابل پیروی باشد.
سه سوال زیر را برای درک قوانین بررسی نمایید:

مراحل رهمایی:

طفل با قانون آشنایی دارد؟
خیر
این را باید دوباره توضیح دهم

طفل قانون را فهمید؟
خیر
قانون را واضحتر میگویم، به این خاطر مثالهای را میاورم، یا رسمایی می‌نمایم، چنین چیزها

طفل قانون را جدی میگیرد؟
خیر
ابتدا توضیح داده شود،خواهش یا گوشزد موثر در مرحله اول باید تفاوت بین یک در خواست و یا یک دستور تعیین شود.بطور مثال اگر از کودک درخواست یا خواهشی داشته باشیم, کودک می تواند آن را رد کند اما اگر به او دستور بدهیم, کودک نمی تواند آن را رد کند و ناچارا" می پذیرد.

سپس باید مشخص شود که آیا کودک قادر به تشخیص این دو هست یا خیر؟ و آیا می تواند این دو را درک کند و بفهمد؟
نتیجه ای که از این موضوع گرفته می شود باید مسقیم و فوری باشد.

Regelverständnis – aber wie?

Regeln werden nur eingehalten, wenn sie verstanden wurden und ernst genommen werden. Sie müssen klar formuliert, altersgemäß und nachvollziehbar sein. Prüfen Sie das Regelverständnis anhand der folgenden drei Fragen:

Kennt das Kind die Regel?

Nein?
Ich muss es noch einmal erklären.

Hat das Kind die Regel verstanden?

Nein?
Ich verdeutliche die Regel, indem ich Beispiele dazu erzähle oder aufmale und dergleichen.

Nimmt das Kind die Regel ernst?

Nein?
Zunächst ist zu klären, ob eine Bitte oder eine Anweisung erfolgte. Eine Bitte kann das Kind abschlagen, eine Anweisung muss es befolgen. Wenn das Kind sich nicht an die Anweisung hält, muss unmittelbar eine angemessene Konsequenz erfolgen.

تخلف چطور با این کنار بیاییم؟

تخلف تقاضای عکس‌العمل مناسبی را مینمایم، چنین چیزها طفل قانون را جدی میگیرد؟
خیر؟ ابتدا توضیح داده شود، خواهش یا گوشزد موثر بوده؟
تخلف چطور با این کنار بیاییم؟ تخلف تقاضای عکس‌العمل مناسبی را مینماید، زیرا گرفتن خیلی چیزها را خراب میکند.

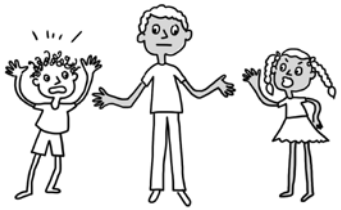

مراحل رهنمایی:
برای اجرا کردن از والدین مهربان و معلمین

۱.توضیح موقعیت
۲.مراجعه
۳.بیدار کردن همدردی و بینش
۴.گذاشتن زمان کافی برای فکر کردن و به یاد داشتن
۵.صحبت کردن از این باره که چطور میتوان دوباره موقعیت مناسبی برای نظم به وجود آورد.
۶.کمک نمودن برای خواستن معذرت و دوباره جبران کردن.

۱ .توضیح موقعیت ها
در تمام روز یک یا یک
در قدم اول توضیح داده شود آیا کسی مجروح
متضرر یا کسی آسیب دیده
فامیل، کودکستانی مدرسه واین بدان معناست که
مثلا اگر طفل گریان را تسلی داده و از دیگر
همبازی‌ها سوال کرده چه اتفاقی. افتاده است

۲.مراجعه
در عمل ذیل مثلا درد به وجود آمده در اصل،
تخلف علیه قانون بوده

Regelverstoss – wie gehen wir damit um?

Regelverstöße verlangen eine angemessene Reaktion, denn Wegschauen macht vieles schlimmer.

Leitfaden zum Handeln

1. Klärung der Situationen

Der erste Schritt besteht darin zu klären, ob jemand verletzt, geschädigt oder beeinträchtigt wurde. Im Alltag einer Familie, Kindertagesstätte oder Schule bedeutet dies beispielsweise, ein weinendes Kind zu trösten und die Beteiligten zu fragen, was passiert ist.

2. Konfrontation

Die Beteiligten werden mit den Folgen der Handlung, beispielsweise dem zugefügten Schmerz, und mit der Tatsache, dass es ein Verstoß gegen eine wichtige Regel war, konfrontiert.

3. Erwecken von Mitgefühl und Einsicht

Es ist wichtig, Mitgefühl mit dem verletzten Kind zu zeigen, gleichzeitig die Einsicht zu vermitteln, dass die soziale Regel notwendig ist und von allen Kindern respektiert und eingehalten werden muss.

۳بیدار نمودن همدردی و بینش
همدردی با طفل مجروح و بینش اینکه،قوانین
اجتماعی لازم است و باید از طرف اطفال محترم و
.گیرد مورد عمل قرار

- - - - -

۴.گذاشتن زمان کافی برای یاد داشتن و به یاد داشتن

- - - - -

۵ .صحبت در این بار "چطور" می‌توان دوباره موقعیتی را برای نظم
ترتیب به وجودد آورد .

- - - - -

۶.کمک برای معذرت و اصلاح دوباره.

<u>برای اطفال</u>

مهم است که برای آشتی کردن نباید معذرت را
با زمزمه زیر لب گفته شود بلکه طفل را
رهنمایی کرد به چشم دیگران نگاه کند، و
بگوید چرا معذرت می‌خواهد و از چه چیزی
. همراهی برونا کار را مینماید. رنج میبرد

ممکن است طفل آسیب دیده آنقدر عصبانی باشد
که در حال حاضر اصلا معذرت را نپذیرد، باید
دوباره سعی کرد.

امکان دارد معذرت برای آشتی کافی باشد و
اختلافات حل گردد. شاید لازم باشد برای ترمیم
خسارات اجتماعی و اصلاح دوباره صحبت شود.

<u>برای جمع</u>

به دیکه آشتی دوباره "به طور عموم" در
گروپ واقع شود، همزمان طفل
با قانون اصلی
اجتماعی با جمع آشنا شده و نظم
اجتماعی دوباره درست میشود.

4. Die nötige Zeit lassen

zum Nachdenken und sich Besinnen

- - - - -

5. Gespräch darüber

»wie« die Angelegenheit wieder
in Ordnung gebracht werden kann.

- - - - -

6. Hilfestellung für Entschuldigung und Wiedergutmachung

Es ist wichtig, sich nicht mit einem gemurmelten »Entschuldigung« zufrieden zu geben, sondern das Kind anzuleiten, dem anderen in die Augen zu schauen und zu sagen, »wofür« es sich entschuldigt und »was« ihm leid tut. Die weitere Aufgabe ist die Begleitung des Prozesses. Vielleicht ist das verletzte Kind so wütend, dass es im Moment die Entschuldigung überhaupt nicht annehmen kann. Dann sollte es später noch einmal versucht werden. Vielleicht reicht die Entschuldigung zur Versöhnung aus und der Konflikt ist gelöst.
Möglicherweise ist mehr erforderlich, damit der soziale Ausgleich wiederhergestellt wird. In diesem Fall muss über eine Wiedergutmachung gesprochen werden.

Versöhnung kann man nicht erzwingen, jedoch lassen sich die Voraussetzungen dafür schaffen!

نتیجه عواقب تربیت

در تربیت اخطار کردن ییبالبت ٔاطارها کمتر مورد استفاده قرار گیرند،موقعی که جدی گرفته نشود البته بد نیست که قبل از نتیجه به عواقب آن تفکر کرد، هر طفلی یا جوانی یک قانون یا قول و قرارش را نگاه دارد قانون شکنی کرده و از قول و قرارش پیروی نمیکند در قدم اول باید صحبتی شود با داشتن هدف بینش را تحریک کرده و رفتار پسندیده را دوباره انجام دهد رفتار جدی با اشتباه پیدا میشود، باید نتیجه عواقب آن گوشزد شود با تکرار دوباره تخلف، جعواقب عملی گردد.

مثالهای موجود کنونی برای نتایج عواقب و آشتی دوباره نباید به عنوان نسخه فهمید شوند. اینها به حیث محرک خدمت کرده تا در موقعیتهای زمانی، راه حال مناسبی پیدا شود.

نتایج عواقب باید:
- مستقیم و بدون رابط اجرا شود.
- با مفهوم، واضح و منطقی باشد.
- برداشت کردن
- در حد امکان دارای یک آشتی دوباره باشد

Erziehung mit Konsequenzen

In der Erziehung besteht selten ein Mangel an Ermahnungen. Doch alle Ermahnungen nutzen wenig, wenn sie nicht ernst genommen werden. Von daher lohnt es sich, wenn man sich vorher schon über die Konsequenz Gedanken macht, falls ein Kind oder Jugendlicher eine Regel oder eine Absprache nicht einhält.

Wurde eine Regel verletzt oder eine Absprache nicht befolgt, sollte an erster Stelle immer ein Gespräch stehen mit dem Ziel, Einsicht zu bewirken und das gewünschte Verhalten nochmals klar zu definieren. Tritt daraufhin ein erneutes Fehlverhalten ein, sollte die Konsequenz angedroht werden. Bei nochmaligem Verstoß muss dann die Konsequenz erfolgen.

Konsequenzen müssen:
- direkt und unmittelbar erfolgen
- klar verständlich und einsichtig sein
- sachbezogen und schlüssig sein
- möglichst eine Wiedergutmachung beinhalten

مثالها برای آشتی دوباره اگر کسی آسیب یا مجروح شده باشد:

در چشم نگاه کردن و دقیق یاد کردن، که برای چه انسان معذرت می‌خواهد،معذرت آهسته زیر لب کفایت نمیکند !

نامعذرت خواساین یقدهمر است و می‌خواهد در آینده جبران کند. برای خوشحال کردن دیگران قدری نوشتن این میتواند یک تمجید باشد. یک هدیه کوچک برای آشتی مثلا تعدادی کار دستی درست کردن، یک تابلو کشیدن و غیره به حیث علامت اراده و خواست خود، دیگران را خوشحال ساختن مثلا در موقع تفریح به بازی فرا خواندن، بعداز ظهرها او را به خانه دعوت کند و یا به این جهت به خودش زحمت دهد، علی‌الخصوص مهربان باشد . به عنوان تلافی مسئولیت دیگری را به عهده گرفتن، مثلا کلاس را جامو جور کردن، بیسکل را تمیز کردن، سبزی درو کردن، خیابان را جارو کردن و غیره...

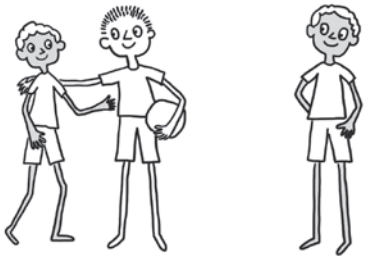

Beispiele für Wiedergutmachungen

– wenn jemand geschädigt oder verletzt wurde

In die Augen sehen und genau benennen, wofür man sich entschuldigt. Ein gemurmeltes »Entschuldigung« reicht nicht aus!

Einen Entschuldigungsbrief schreiben und darin erklären, was einem Leid tut und was man in Zukunft besser machen will.

Etwas zur Freude des anderen schreiben. Dies darf auch ein Kompliment sein. Ein kleines Geschenk zur Versöhnung mach z.B. etwas basteln, ein Bild malen, etc.

Als Zeichen des guten Willens dem anderen eine Freude machen, z.B. in der Pause zum Mitspielen auffordern, nachmittags zu sich nach Hause einladen oder sich darum bemühen, besonders freundlich zu sein.

وسایل خراب شده را تعمیر کردن و جایگزین کردن.

در صورت تخلف علیه وظایف جمع، برای جمع کاری انجام دادن، مثلا کار در باغ مدرسه مسئول مدرسه را کمک کردن، همکاری زیاد در آمادگی ورزش و جشنهای مدرسه اغلب موثر می‌باشد که بزرگسالان مجری گری کرده و اطفال و جوانان را برای حل اختلاف‌ها دور میز گرد، در خانواده ها، در کودکستان‌ها و در مدرسه‌ها بنشانند .

Als Ausgleich eine Pflicht des anderen übernehmen, z.B. die Klasse aufräumen, das Fahrrad putzen, den Rasen mähen, die Straße fegen etc..

Beschädigte Gegenstände in Ordnung bringen und ersetzen. Bei Verstößen gegen die Gemeinschaft Aufgaben für die Gemeinschaft erledigen, z.B. Arbeit im Schulgarten, dem Hausmeister helfen, verstärkte Mithilfe bei der Vorbereitung von Sport- und Schulfesten.

Oft ist es hilfreich, wenn Erwachsene die Moderation übernehmen und Kinder und Jugendliche ihre Konflikte am »runden Tisch« in der Familie, in der Kindertagesstätte oder in der Schule selbst lösen.